

GOD GELOVEN

Wanneer zal het moment komen
Wanneer ik mijn wapenrusting neerleg
En in vrede Thuis zal wonen?

Wij zullen werken tot Jezus komt,
Zullen wij werken, tot Jezus komt,
Zullen wij werken, tot Jezus komt,
En dan worden wij Thuis vergaderd!

Geen kalm genot ken ik op aarde,
Geen vredige, beschuttende overkoepeling;
Deze wereld is een wildernis van leed,
Deze wereld is niet mijn Thuis.

Wij zullen werken, tot Jezus komt,
Zullen wij werken, tot Jezus komt,
Zullen wij werken, tot Jezus komt,
En wij Thuis zullen worden vergaderd!

Naar Jezus Christus vluchtte ik voor rust;
Hij vroeg mij op te houden met dwalen;
En voor steun op Zijn boezem te leunen
Totdat Hij me naar Huis leidt.

Wij zullen werken, tot Jezus komt,
Zullen wij werken, tot Jezus komt,
Zullen wij werken, tot Jezus komt,
En we Thuis zullen worden vergaderd!

Ik zocht meteen mijn Redders zij,
Niet langer zullen mijn stappen dwalen;
Met Hem zal ik de dood zijn kille tij trotseren
En mijn hemelse Thuis bereiken.

Wij zullen werken, tot Jezus komt,
Zullen wij werken, tot Jezus komt,
Zullen wij werken, tot Jezus komt,
En wij Thuis zullen worden vergaderd!

² Nummer 227 nu: *Prachtige Schoven Verzamelend*. Ik wil dit zingen omdat het een zendingsslied is, en het—het moedigt me aan als het ware. 227 is het liednummer. Goed, nu, het slotlied net voor- . . . Nu, laat iedereen er nu meezingen. Houd u van deze oude liederen? Zeg: “Amen,” als u ervan houdt. [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Wonderbaar! Goed, allemaal samen nu:

Naar de oogstvelden op weg zullen wij met
blijdschap gaan vandaag,
Schoven verzamelend, o, prachtige schoven;

Van de vroege ochtend tot de nacht zullen wij
werken met alle macht,
Schoven verzamelend, o, prachtige schoven.

Schoven verzamelend, prachtige schoven,
Schoven verzamelen, prachtige schoven;
O, prijs de Here, we zijn op weg naar het Land
van eindeloze dag,
Schoven verzamelend, o, prachtige schoven.

Op de berg, heuvels of vlakke zullen we de
graanoogst binnenhalen,
Schoven verzamelend, prachtige schoven;
Ja, we zullen werken, ver en nabij, nooit
wankelen, nooit vrezzen,
Schoven verzamelend, o, prachtige schoven.

3 Iedereen nu, komaan!

Schoven verzamelend, o, prachtige schoven,
Schoven verzamelend, gouden schoven,
prachtige gouden schoven;
Prijs de Here, we zijn op weg naar het Land van
eindeloze dag,
Schoven verzamelend, prachtige schoven.

4 Even een ogenblik. Nu, wanneer we weer bij dat gedeelte
komen: “Prijs de Here, we zijn op weg naar het Land,” laten
we omhoog wijzen, “naar het Land van eindeloze dag, schoven
verzamelend.” Laten we het refrein nu proberen. Komaan!

Prijs de Here, we zijn op weg naar het Land van
eindeloze dag,
Schoven verzamelend, prachtige schoven.

5 Wel, nu, laten we het opnieuw doen. Goed.

We zullen zingen en we zullen bidden en onze
Meesters Stem gehoorzamen,
Schoven verzamelend, o, prachtige schoven;
Als we in vreemde landen gaan, doen wat onze
Here beveelt,
Schoven verzamelend, prachtige schoven.
Schoven verzamelend, prachtige schoven.
Schoven verzamelend, prachtige schoven;
O, prijs de Here, wij zijn op weg naar het Land
van eindeloze dag,
Schoven verzamelend, prachtige schoven.

Laten we nu staan, als u wilt.

6 O Meester des Levens, we zien U in het Boek dat de Bijbel
heet, in een dramatisch beeld vanmorgen zoals wij zouden
indenken dat het een prachtige zondagmorgen was toen U boven
op de berg zat, Uw discipelen rond U verzamelde en hen in de
zaligsprekingen onderwees, precies de dingen die zij moesten

doen. U zei: “Zalig zijn de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven. Zalig zijn de armen van geest; want hunner is het Koninkrijk Gods. Zalig zijt gij wanneer men u smaden zal en u vervolgen zal en liegende allerlei kwaad tegen u zal spreken om Mijn Naams wil. Verblijdt u en wees bovenmate verheugd, want groot is uw loon in de hemel.”

⁷ Op deze wijze leerde U ons allen dat wij zo behoren te bidden:

Onze Vader Die in de hemel zijt! Geheilgd zij
Uw Naam.
Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede op de
aarde als in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood.
En vergeef ons onze overtredingen gelijk wij
ook hen vergeven die tegen ons overtreden.
En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons
van het kwade; Want Uwer is het Koninkrijk,
en de kracht, en de heerlijkheid, voor immer.
Amen.

⁸ Nu de klassen mogen hun plaatsen innemen. De volwassen klas, kom naar voren als u kunt, terwijl de jongens ons *Wolk en Vuur* geven. [Leeg gedeelte op de band—Red.]

⁹ Nu, er zijn enkele lege stoelen vooraan, als sommigen van u helemaal achterin. . . Ik weet dat onze tabernakel niet. . . de akoestiek hier niet zo erg goed is omdat we een terugkaatsing hebben tussen elk van die pilaren daar, en spanten die daar neerhangen. Het galmt. Als u wat dichterbij wilt komen, zijn er een paar stoelen. U bent meer dan welkom, terwijl we dit doen, als u wilt.

¹⁰ Laten we nu opslaan in Genesis het 22e hoofdstuk en dan ook in Romeinen het 4e hoofdstuk opslaan voor even een—een korte boodschap vanmorgen vóór de genezingsdienst in onze zondagsschoolonderwijzing. Genesis 22.

¹¹ Iemand een Bijbel nodig? Bent u de uwe vergeten? Zo ja, steek dan gewoon uw hand op als u er een wilt om uit te studeren. We hebben er een aantal van hier achterin. We zouden blij zijn als een van de zaalwachters ze recht naar u toe zou brengen, als u er één wenst. Ik zag wat handen op. Broeder Roy, zouden jullie broeders er even komen, die daar achteraan uitdelen. Dat zou fijn zijn.

¹² Mevrouw Harvey hier, mevrouw G.H. Harvey uit Danville, Illinois? Hebt u uw jongen bij u? Goed. We zullen zo meteen gebed voor hem hebben. Goed, mevrouw Harvey. Goed.

¹³ Nu gaan we eventjes spreken, of zondagsschool houden. Het is de gewoonte hier dat we onze zondagsschoolles hebben. Maar terwijl ik bij huis ben, wel, normaal gesproken. . . ik. . . geven ze ruimte en laten ze mij de zondagsschool houden vanwege het

bidden voor de zieken. En dan zal onze voorganger de boodschap voor de ochtend brengen, direct na dit deel van de dienst. En we zullen proberen hem zo snel mogelijk het podium te geven, tegen elf uur, zo de goede Here wil.

¹⁴ Nu, er zijn vele verzoeken. En ik—ik bid voortdurend voor u allen, en overal, en ik wil dat u voor mij bidt.

¹⁵ Ik heb iets, de reden dat ik zo lang thuis ben rond deze tijd: ik zoek Gods goddelijke weg voor mij om te gaan, in mijn volgende diensten, zoals ik Hem beloofde dat ik dat zou. Nu, ik probeer de Here niet op te jagen, want Hij weet alle dingen, maar ik vraag Hem om mij een visioen te tonen van wat ik moet doen, of waar mijn volgende beweging zal zijn. En sinds ik uit Afrika ben gekomen, is er maar één visioen geweest dat plaatsvond, en dat was 's ochtends laatst, toen kwam het twee of drie keer door de dag heen. En ik geloof dat Hij nu dichtbij is.

¹⁶ Visioenen komen meestal in een reeks. Als u in de Bijbel hebt opgemerkt, bij de . . . onze broeders uit de dagen van weleer dat meestal een reeks visioenen tot Daniël zou komen, of tot Jozef, en er dan een—een tijd zou zijn waar er geen zouden zijn.

¹⁷ Ik heb me vaak afgevraagd of ik mijn diensten moet houden op de wijze dat ik ze heb gehouden. Gewoon bidden voor, o, misschien kom ik tot een dozijn of twee op een avond of zoiets terwijl er duizenden van hen zijn die wachten, en het blijft gewoon in mijn hart opkomen dat ik dát niet zou moeten doen; dat God mij de autoriteit had gegeven om—om de ziekten te . . . om de macht van Satan te breken.

¹⁸ En woensdagavond voor een week kwam ik hier naar de tabernakel en er had zich een groep mensen binnen verzameld, dus ik legde als het ware een vacht voor de Here. En ik zei: "Here, ik ben er nooit uitgegaan . . ."

¹⁹ Ik heb, vaak, ik heb de mensen altijd gevraagd, eerst: "Gelooft u? Hoeveel gelooft u? Gelooft u dat ik in staat ben om dit te doen?" en al deze verschillende dingen op die manier. En dan—en dan zou ik wachten en ze op het podium krijgen en wachten tot ik een visioen zag, precies zag wat er aan de hand was, dan zou ik het uitspreken, precies wat het was. Het ging zo traag dat ik nauwelijks tot de mensen kon komen. Maar een paar dagen geleden vroeg ik me af . . .

²⁰ Vaak zou ik op het podium staan waar er misschien honderdduizend mensen zijn. En, voor je het weet: iets heel moedigs, iets komt gewoon in me op en ik zou gewoon doorgaan en die demon roepen en hem uitwerpen. En ik dacht: "Dat is vreemd." En toen, hier begon ik te denken . . . Velen van u hebben mijn boekje gelezen, ongetwijfeld, iedereen hierbinnen, en over vele voorvallen daar.

²¹ Ik zag hen op een avond in Portland, waar een demon . . . En, o tjonge! Een man die honderdveertig kilo woog, ongeveer,

en rende naar het podium en hij zei: “Wel, jij huichelaar!” Zei: “Ik zal je laten zien hoeveel een man van God!” Hij was een krankzinnige uit de inrichting. En hij rende naar het podium toe en—en zou mijn nek gaan breken. En—en vijfhonderd predikers deinsden gewoon voor hem terug. En hij trok z’n arm terug en zei: “Ik zal elk bot in je lichaam breken!” En ik woog achtenvijftig kilo. En hij ongeveer honderdveertig, en grote, diepe borstkas, en o, wat een—een krachtig man was hij, goed in staat zijn dreigementen uit te voeren. En in de . . . Precies te midden ervan, wel, er was gewoon iets dat over mij heen bewoog en ik liep gewoon heen naar waar hij was. Hij zei: “Vanavond zal ik elk bot in je zwak uitziende lichaam breken!”

22 Ik zei: “In de . . . Omdat je Gods Geest hebt uitgedaagd zul je vanavond over mijn voeten vallen, in de Naam van de Here.”

Daar waren de twee profetieën die gegeven werden.

23 En hij stormde naar voren op mij af, zei: “Ik zal je laten zien over wiens voeten ik zal vallen!” En hij spuugde in m’n gezicht toen hij eraan kwam, en hij haalde zijn grote vuist uit.

24 Op dat moment zei ik: “Satan, kom uit de man.” En hij gooide z’n armen omhoog en schreeuwde en viel over mijn voeten tot de politie hem eraf moest trekken.

25 Nu, hij had geen enkel geloof in mij. Hij geloofde me niet. En ik zie dat er een stoutmoedige uitdaging voor nodig is. Ik heb gebeden voor iedereen die komt.

26 Onlangs ’s avonds, er waren mensen hier, een vrouw die niet kon spreken. Zodra die kwade macht werd uitgedaagd, sprak ze normaal.

27 En er was een dame hier die een grote kropgezwel op haar hals had. Ik liep gewoon naar haar toe en zei: “Satan, ik—ik heb gewoon de autoriteit om je macht te breken. Je moet van haar af komen.”

Ik zei: “Hij is weg.” Ik zei: “Geloof u dat?” En ze zei: “Ja.”

28 Ik zei: “Goed, gaat u naar huis en doe een touwtje om uw hals en meet het, kijk hoe—hoe groot het is. En knip om de drie dagen het stukje touw eraf, zie hoe het begint te slinken.”

29 De eerste dag was het ongeveer *zoveel*, de tweede dag ongeveer *zo* en de derde dag ongeveer *zo*, waar het gekrompen was, zie. Het is hetzelfde touw; ze bracht het hier naar het podium.

30 En toen begon ik te horen dat het binnenkwam. En ik vraag het God gewoon: zou dat Zijn goddelijke wil zijn? En onlangs ’s morgens rond . . .

31 Ik heb een klein meisje, acht, tien—tien maand oud, kleine Sarah, en ze is een lieve kleine schat. En ik heb niet veel tijd met haar kunnen doorbrengen. En ik heb haar verwend, dat geef ik

toe, hou haar gewoon in mijn armen heel de tijd. U zou dat ook als u dat klompje liefde niet vaker te zien kreeg dan dat ik haar te zien krijg, weet u, alleen zo nu en dan wanneer ik thuis ben. Dus ik—ik denk dat ik haar heel wat verwend heb.

³² Ze krijgt een paar tanden door en is heel ziek geworden. Ze moet ook dysenterie hebben gekregen. Het gaat rond. Ik vermoed dat sommige van jullie gezinnen het ook hebben; heel ziek, overgeven en dysenterie. En dus, ze was aan het huilen. Haar moeder was zo moe, ze werd zelfs niet wakker; ik ook niet. En ik werd wakker, en ik sliep achter in de tweede kamer van haar vandaan; en haar moeder en zij daarbinnen, en het kleine meisje en ik sliepen in de andere kamer, kleine Rebekah. En dus, en Billy Paul logeerde bij zijn grootmoeder, die nacht. Dus ik—ik werd wakker, en ik hoorde . . . Ik zei: “Wat maakte dat ik zo wakker werd?”

³³ Ik hoorde Zijn stem zeggen: “Ga naar je baby en geef haar wat water te drinken.”

³⁴ Ik ging de kamer binnen, en ze was aan het huilen. Ze had een lange tijd gehuild. Ze moet haar moeder niet wakker hebben gemaakt, in haar kleine wiegje. Ik ging en haalde een glas water toen ik naar binnen ging. Het kleine ding dronk bijna het hele glas water, en daar in haar toestand toen, met de dysenterie die ze had gehad. Gewoon . . . ik dacht: “Is dat niet lieflijk, hoe lief is Hij om dat te doen!” Dat is de tweede keer, of de derde keer.

³⁵ Eén keer was ik in Sioux Falls, ze was maar drie maanden oud. Ze lag op een bed. Haar moeder was naar buiten gelopen, stond met wat mensen te praten. En ik was me aan het scheren, zo, me aan het klaarmaken om naar de samenkomst te gaan. En ik stond daar, scheerde me, en ik hoorde de Engel des Heren zeggen: “Pak gauw je baby.” Ik legde mijn scheermes neer; rende erheen. En nog één halve minuut langer en ze zou er niet meer zijn geweest. Ze lag op een hoog bed, ongeveer zo. En ze had beide armen . . . Ze was net aan het rollen, en had haar hoofd gerold, hoofdje naar beneden hangen, haar arm gleden er gewoon af. Ik moest heel snel lopen om haar te grijpen, net toen ze eraf ging. Hij is lief, lieflijk.

³⁶ Even later daarna was er een jong meisje. Ze zit hier misschien vanmorgen. Ik zie haar niet, maar ze komt af en toe. Ze is lid van een kerk in New Albany, een zeer vooraanstaande kerk, een opmerkelijke kerk in New Albany. Ik ben daar geweest. Ze wil . . . Ze heeft een psychische aandoening, een soort psychoneurose. En ze kan niet, ze wil de stad niet eens verlaten of waar dan ook, of ze begint te schreeuwen en te huilen, tekeer aan het gaan. Dus ik—ik bad voor haar, twee of drie keer, maar iets liet me die demon niet uitdagen, op een of andere manier. Ik weet het niet. Ik kon het gewoon niet doen. Ze is een goede vriendin van een verpleegster die daar in de buurt woont. Ze

kwamen daarheen. Ze was slechter aan het worden. Ze was al ongeveer acht jaar zo geweest.

37 En dus, ze kwam kortgeleden langs en ze zei: . . . Ik vertelde haar, ik zei: “Zus, het enige dat ik weet, dat er daar ergens een oorzaak is. Ik—ik weet niet wat het is.” Ik zei: “Ik. . . Als je zou kunnen komen.”

38 Ze zei: “Er is voor me gebeden; mijn voorganger.” En zei: “Mijn voorganger stuurde me hierheen, zei: ‘Ga broeder Billy bezoeken en kijk wat hij zegt.’”

39 Wel, ik zei: “Ik—ik weet het niet, zus,” ik zei, “ik ben net als je voorganger.” Ik zei: “Heb je al je zonden beleden?”

“Alles.”

40 Zondagsschoollerares, heeft een geweldige klas, en doet een goed werk. Maar, gewoon, dat hing over haar. Wel, ik—ik wist niet wat te doen. U kunt u zo’n beetje voorstellen hoe ik me zou voelen. Ik—ik wist gewoon niet wat te doen.

41 We namen haar in de kamer. Ik zei: “Goed, kom maar.” Wanneer mensen komen, stopten we gewoon alles. Ik bracht haar in een kamer. Ik ging zitten en begon gewoon te praten, over stambomen en over het begin, de oorsprong van tijd en alles, en lette op haar. Het was diezelfde ochtend. God is altijd daar op het cruciale moment, weet u. En na een tijdje, ik keek voor mij uit: daar kwam er een visioen aan. Ik zag een auto snel rijden.

42 Ik zei: “Je toestand heeft iets te maken met een auto.”

Ze zei: “Nee, ik was nooit bij een ongeluk betrokken.”

43 Ik zei: “Blijf gewoon nederig zitten.” Zei: “Ik zie je in een auto. Je wordt bijna aangereiden door een trein.”

En ze—ze sprong. Ze zei: “O!”

44 Ik zei: “Ja, en je bent niet met je man. Je bent met een andere man. Je man is overzee in de oorlog in die tijd.” Ging door en begon het verder te nemen. Ik zei: “De dingen die je hebt gedaan, de immorele dingen! Je hebt hem over een deel ervan verteld, maar je hebt hem niet over alles verteld.” En zij begon te schreeuwen, hield haar gezicht zo vast. Ik zei: “Je zou niet lang geleden ook geopereerd worden, voor je amandelen, en je was bang om narcose te nemen, bang dat je dat zou vertellen, daaronder.” Ze schreeuwde gewoon en viel op de vloer.

Ze zei: “Dat is de waarheid.”

Ik zei: “Hoe kun je ooit ergens komen terwijl dat er hangt?”

Ze zei: “Ik vroeg God om mij te vergeven.”

45 Ik zei: “Je zondigde nooit tegen God. Je zondigde tegen je man, en geloften.” Ik zei: “Ga terug en maak dát in orde, kom dan. Dan kan ik die demon beheersen, zie.”

46 En ik zei: “Trouwens, je man,” ik beschreef hoe hij eruitzag, had hem nooit in mijn leven gezien; ik zei: “Hij heeft hetzelfde aan jou te belijden.” Ik zei: “Nu, als je het niet gelooft, bel hem op en vertel hem je te ontmoeten.” Ze ging naar binnen en belde hem op. Ze ontmoetten elkaar op straat.

47 En hier kwamen ze terug, tranen liepen over hun wangen, vergaven elkaar. De demon verliet haar en daar was ze, vrij. Zie?

48 Nu, ik had kunnen schreeuwen en roepen over die demon en . . . werpen en al het andere en ze waren nooit weggegaan tot dat gecorrigeerd was. Zie? Zie, je moet de oorzaak vinden voordat je de remedie kunt vinden.

49 Gaat u naar een dokter, zegt u: “Ik heb hoofdpijn.” Wel, hij zou u misschien een aspirientje geven. Wel, het zou terugkomen. Misschien heeft u een maagkwaal die de hoofdpijn veroorzaakt. Misschien heeft u ergens een infectie die de koorts veroorzaakt, waardoor u hoofdpijn krijgt, of het een of ander. U moet teruggaan, die dokter moet de diagnose stellen van die zaak tot hij vindt waar de oorzaak ligt, dan verwijdert u de oorzaak.

50 Net als een gat in een emmer: als je er water in giet, blijft het water er gewoon uitlekken. Beter om eerst het gat te dichten, ziet u. En dat is . . .

51 Nu, daar is waar ik zit. Wat moet ik doen? Nu, het grootste ding in mijn samenkomst, was dat er niet voor u gebeden wordt. En ik had massaal, groot gebed voor hen allen gebeden, maar ze zeggen: “Wel, als u me alleen aan zou raken en als u *dit* zou doen,” en zij—ze zien die dingen plaatsvinden.

52 En het is juist, de Bijbel zei: “Zij leggen handen op de zieken en zij herstellen.” Dan wanneer je daarmee begint, ik heb dat geprobeerd en ze snel door de rij laten komen, ze de handen opgelegd. Maar als zij, hun leven niet doorgekamd wordt door de Heilige Geest om erachter te komen of er iets is, voelen ze zich niet dat er voor hen is gebeden. Hier is mijn secretaris die hier zit en zo die het weet en de brieven krijgt. Is dat niet juist? Ze denken gewoon dat er niet voor ze . . .

53 Nu, daar zit ik mee. En ik—ik geloof dat als ik misschien zou kunnen prediken; en ik ben niet zozeer een prediker, maar als ik de mensen zou kunnen laten zien dat ze absoluut in het reine moeten komen met God, dan geloof ik dat ik de autoriteit zou hebben door Jezus Christus om de macht te breken van welke demon die er maar is.

54 Toen Petrus en Johannes door de poort gingen genaamd de Schone vroegen ze de man nooit of hij een gelovige was of wat hij was of wat dan ook erover. Petrus zei: “Zilver en goud heb ik niet, maar wat ik heb, zal ik u geven.” Zei: “In de Naam van Jezus Christus van Nazareth, sta op en wandel.” Hij pakte hem op en hield hem daar tot zijn enkelbeenderen kracht kregen, en weg ging hij, lopend.

55 Nu, er is iets daarin waar ik over studeer. En ik wil dat u voor mij bidt. Goed, wilt u het doen, gewoon bidden? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Goed. God zegene u.

56 Sla op, Genesis 22 nu. Ik ga wat lezen voor de les, vóór de gebedsdienst. Goed, we gaan beginnen ongeveer bij de . . . Laten we er eventjes over spreken.

57 Ik zal u zeggen wat we zullen doen. Ik wil dat u Romeinen 4 er ook bij pakt. Ik ga een beetje over geloof lesgeven. Dat is wat we allemaal heel wat van nodig hebben. Nietwaar? Geloof is niet een . . . is niet een bewijs alleen; het is de vaste grond. Geloof zelf is een vaste grond, en een bewijs van dingen die de zintuigen van het lichaam niet vaststellen. En ik dacht misschien door dit te onderwijzen dat het—dat het uw geloof zou aansporen, zie, het op een niveau krijgen waar dat God in u kan komen en u zegenen.

58 Nu, laten we beginnen te lezen omstreeks het 8e vers van het 22e hoofdstuk, het gaat over Abraham. En hij werd eerst *Abram* genoemd, en toen ontving hij zijn priester-naam, of zijn *vader*-naam, want hij was *Abraham*, wat betekent: “de vader van volken.” Nu, luister:

En Abraham nam het hout van het brandoffer en legde het op Izaäk, zijn zoon; en hij nam het vuur in zijn hand, en een mes; en zij gingen beiden te zamen.

59 Wat een dramatisch toneel hier, lang geleden, 1872 jaar voor de komst van de Here, God, Die nu aan het voorafschuduwen was, sprekend, Zich gereedmakend om een—een gelijkenis te maken. En hij . . . Abraham was een oude man, negentig jaar oud, en Sara . . . of Abraham was honderd en Sara was negentig. Dat is ongeveer veertig jaar na de menopauze, dus het leven in haar was dood. En het leven in Abraham was dood, een oude man op die leeftijd.

60 En God verscheen aan hem toen hij negenennegentig was en zei: “Abraham, wandel voor Mijn aangezicht en wees volmaakt.” Denk eens, op honderdjarige leeftijd! En Hij vertelde hem wat er plaats zou gaan vinden. Zei: “Al de volken zullen in jou gezegend worden, omdat je . . . gaat . . . Ik je een zoon ga geven, door Sara.” Nu, denk eens: honderd jaar oud!

61 En toen zei de Bijbel dat, Abraham, u weet hoe hij off- . . . zijn offer bracht, en de vogels ervan weghield totdat de zon onderging; en hoe de duisternis neerkwam en de Geest van God neerdaalde, en tot hem sprak. En Abraham gelóófte God.

62 Nu, ik wil dat onderwerp behandelen: *God Geloven* of Hem op Zijn Woord nemen.

63 Nu, Abraham had geen grote wolk van getuigen zoals wij vandaag hebben, want Abraham zelf was een Chaldeeër, maar toch vader van de Joden. Maar hij was een Chaldeeër uit de stad

Ur. En hij werd eruit geroepen, vanuit zijn volk, om in een vreemd land te wandelen.

⁶⁴ Hoe prachtig dat de Christelijke wandel van vandaag typeert dat wij vanuit onze verbintenissen met de wereld moeten komen, om in een vreemd land te wandelen, of vreemd voor de—vergeleken met het eerste land waarin wij wandelden. En het Land dat wij vandaag zo noemen, is te wandelen op de Christelijke wijze, met Christus te wandelen, ons af te scheiden van de dingen van de wereld.

⁶⁵ En hij deed dat door geloof en hij verbleef in een vreemd land, niet eens wetend waar hij heen ging. Het enige wat God zei: “Kom eruit, Abraham, en ga naar een land,” en hij zocht een Stad Wiens Bouwmeester en Maker God was.

⁶⁶ Nu, dat was wat wij in het natuurlijke leven zouden zeggen dat het, wat, zou ik zeggen, *instinct* zou zijn, zou je het in het natuurlijke noemen, maar wij noemen het “leidingen van de Heilige Geest.” God riep hem van onder zijn volk vandaan, uit een land, zijn eigen thuisland, van onder zijn volk vandaan. En hij woonde in vreemde landen, belijdend dat hij een pelgrim en vreemdeling was, een Stad zoekende, op zoek naar een Stad. O my, hoe dat nog steeds door Zijn kinderen heen komt, die trek van te zoeken naar een Stad Wiens Bouwmeester en Maker God is! En God zegende hem.

⁶⁷ En toen, toen hij heel oud was, zei Hij: “Nu, Abraham, je wandelde voor Mij, volmaakt zijnde,” en hoe Hij hem zou zegenen en vermenigvuldigen. Nu, als we naar de natuurlijke kant keken, nou, het was onmogelijk voor hem om—voor hem om dit kind te krijgen door Sara. Nou, heel de vruchtbaarheid van het leven was verdwenen. Sara was negentig jaar oud, Abraham honderd.

⁶⁸ Nou, als u dat vandaag tegen een dokter zou zeggen: een—een man honderd jaar oud met zijn vrouw negentig, dat u een kind zou krijgen. Wel, weet u wat ze zouden doen? Ze zouden u ergens opsluiten in een psychopathische afdeling, en zeggen: “Wel, de oude kerel en oude dame zijn *hierboven* ergens een beetje getikt.” Maar u kijkt niet naar omstandigheden. U kijkt naar de belofte. Zie? Als u begint te kijken . . .

⁶⁹ Nu, dat is hetzelfde met, misschien de dame in de rolstoel hier of sommigen van u daar met kanker. De—de dokter zegt: “U—u kunt niet gezond worden.” Nu, als u dát gelooft, dan kúnt u niet gezond worden. Maar u moet kijken naar een goddelijke belofte.

⁷⁰ Een oude man . . . we werden naar hem toe geroepen; hij zei: “Broeder, kom bidden voor mijn baby, het heeft zwarte difterie en het is bij het hart gekomen. En het cardiogram laat zien dat het hart helemaal onderuit is gegaan en het weg is.”

⁷¹ Wel, ze wilden ons niet binnen laten om voor de baby te bidden. Maar toen hij daar binnenkwam, wel, o, de internist, de

dokter: “Nee meneer! Nee meneer! U mag het niet doen. U hebt zelf kinderen; u mag het niet doen.”

⁷² Maar toch, God gelovend, met overtuiging, de man was Katholiek, zei: “Nu, wel als de patiënt stervende was, en een priester hier was om hem de laatste sacramenten te geven, zou u hem binnenlaten?”

“O, hij heeft geen kinderen.”

⁷³ Ik zei: “Wel, dat is niet—dat is niet de kwestie. Dit is even heilig als de laatste sacramenten, zie, van de kerk.”

“Goed dan.”

⁷⁴ Uiteindelijk, naar binnen gaand, en naast de baby neer te knielen, en bad gewoon een eenvoudig klein gebed; legde de handen op de baby, zei: “Here God, van hemelen en aarde, Die alle dingen schiep. U gaf ons de goddelijke kracht om de macht van Satan over dit leven te breken. In de Naam van Jezus Christus, Satan, kom uit het kind. Het zal leven.” Draaide me om.

⁷⁵ De vader: “Dank U Heer! Dank U!” Moeder en de anderen begonnen te lachen en te doen.

⁷⁶ De kleine verpleegster was kwaad. Ze zei: “Zeg, weet u hoe. . .” Zei: “Het is in orde om geloof te hebben, maar die baby ligt op sterven.” Zei: “Hoe kunt u zich er zo onbezorgd over gedragen? Nou,” zei, “u hebt de dokter verkeerd begrepen.” Zei: “De dokter zei dat de baby op sterven is. Hij ligt al meer dan een dag bewusteloos.” Zei: “U hebt de dokter verkeerd begrepen.”

⁷⁷ De oude patriarch zei: “Nee, ik heb de dokter niet ver- . . . niet verkeerd begrepen.” Zei: “Ik hoorde wat hij zei; zei: ‘De baby is stervende.’”

⁷⁸ Zei: “Wel, maar, ziet u, wanneer dit cardiogram toont dat dat hart in die toestand is,” zei, “het is nooit in heel de geschiedenis weer opgekomen.” Zei: “Het is in orde om geloof te hebben, maar,” zei, “het—het kan niet. Geloof kan nu niets doen.” Zie?

⁷⁹ De oude man, met een vaste vinger, keek naar de verpleegster en zei: “Dame, u kijkt naar die grafiek. Ik kijk naar een goddelijke belofte.”

⁸⁰ De jongen is nu zelfs getrouwd. Goed dan. Hij lag zo ongeveer vierentwintig uur lang, lag er, en ineens begon dat hart op te komen. Daar ging het. Zie?

⁸¹ Wanneer een goddelijke belofte is gedaan, staat God enkel onder eed en verplichting om voor al Zijn beloften te zorgen. En Zijn, de . . . God is niet méér waard dan wat Zijn Woord waard is. Als dat Woord niet effectief is, dan is God niet effectief. *Dat* is God. Gelooft u het? Het is God. De Bijbel zei: “In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord wás God.”

En ik ben niet meer waard dan mijn woord; en u bent niet meer waard dan uw woord.

⁸² Als ik een handvol tarwe hier in mijn hand had liggen en het op deze lessenaar leg, zou het nooit iets anders zijn dan tarwe, daar liggend. Maar plant die tarwe uit in de grond, en het zal misschien een korenmaat tarwe opbrengen. Zie? Maar de levenskiem, die is in de tarwe. Maar de tarwe moet in de aarde vallen en sterven; Jezus zei, of Paulus, geloof ik, die zei: “Tenzij een graankorrel in de grond valt en sterft, blijft hij op zichzelf.” Zie?

⁸³ En dan, *Dit is God, Zijn Woord*. En wanneer dat Woord Zich verankert diep in het—in het hart! O, als ik u er maar toe kon krijgen om dat te zien! Wanneer dat Woord daar verankert, zal—zal het precies voortbrengen wat het zei. Het zal precies doen. . . Het is God; het moet wel.

⁸⁴ Maar als u gewoon zegt: “Wel, ik weet dat het Woord daar is; ja, dat klopt,” ze leggen gewoon de handen op u, ja, het—dan zal het sluimeren. Dat is juist, het zal niet bewegen, want. . . “O, ik—ik lees de Bijbel.”

⁸⁵ Maar totdat ú dat kunt verankeren en zeggen: “Ja, Heer, dat is voor mij,” dan gaat er iets gebeuren. Het moet wel. Tot dan is het slechts een geschreven Woord. Dat is juist. Maar wanneer het eenmaal verankerd is!

⁸⁶ Nu: Abraham, hij keek niet naar zijn lichaam. Hij zei: “In orde, Heer, we zullen de baby krijgen.” We zouden hier verder nog uren over kunnen spreken, maar we willen niet te veel tijd in beslag nemen. Nu komt hij tot de plek waar kleine Izaäk geboren is.

⁸⁷ En hier gaat hij heen, nadat hij hem gekregen heeft. En waarschijnlijk net. . . Abraham was waarschijnlijk honderdtwintig jaar oud, misschien, tegen deze tijd, honderdvijftien, -twintig jaar oud. Kleine Izaäk waarschijnlijk vijftien, achttien jaar oud. En God zei: “Nu, Abraham,” zei, “Ik wil dat je die jongen meeneemt naar de berg ginds en hem offert als een offerande.” Nu, nadat hij hem ontvangen had, hem de “vader van volken” beloofde, en hier nu het enige zaad dat hij heeft, Hij zei: “Breng hem erheen en vernietig hem.” Dubbel nagaan. O tjonge! Zie? “Nu, Ik weet dat je oud was, en je Mij geloofde, en Ik gaf je deze jongen. En nu heb jij een—heb je een idee hier nu dat de belofte in vervulling zal gaan omdat je de jongen hebt gekregen. Maar nu wil Ik dat je de jongen mee naar boven neemt en hem doodt.”

⁸⁸ Welnu, wat als Abraham zou hebben gezegd: “Dan, Heer, kijk nou, ik wil U iets vragen. Ik hier, misschien honderdtwintig jaar oud, en ik heb deze jongen gekregen. En arme Sara kan nauwelijks rondlopen, ze is zo oud en—en ze is gewoon gerimpeld en bijna vergaan. En hier ben ik een oude man, moet op een staf

leunen, en loop zo,” kan maar amper lopen, misschien. “En ik ben zo oud en—en de jongen is een—een jonge man hier. Ik zie wat U hebt gedaan, maar, wat, bedoelt U ik hem doden? Ten eerste zal het—zal het mijn hart verscheuren. En dan, hoe zal ik een vader van volken worden en als U hem gaat doden?”

⁸⁹ Maar Abraham wankelde niet. Hij zei: “Ja, Heer!” Hij neemt de jongen, hier gaan ze. Hij wist niet hoe. Het was niet aan hem om vragen te stellen. Hij gehoorzaamde.

⁹⁰ De dame hier zou kunnen zeggen: “Hoe ga ik lopen?” Misschien bent u al lang kreupel; ik weet het niet. Misschien zou iemand anders zeggen: “Wel, de dokter vertelde me dat ik niet kon leven, broeder Branham. Ik ga sterven.” Daar hebben we het niet over. Dat is het natuurlijke, ziet u. Als u naar dat kijkt, zult u nooit leven.

⁹¹ Maar u moet kijken naar een belofte, die God deed, en *Dat* is de belofte. Zie, uw binnenste!

⁹² Deze buitenkant is zonde. Wist u dat? Weet u dat uw lichaam zonde is? Dat is de reden dat u niet hoeft te proberen dat lichaam te vervolmaken, het is zonde. Wist u dat? Het werd “geboren in zonde, gevormd in ongerechtigheid, kwam leugenssprekend de wereld in.”

⁹³ En die ziel is net zo totdat de ziel stierf, en toen wedergeboren werd, uit God, dan kan die ziel niet sterven. “De ziel die zondigt zal sterven.” “Maar hij die in Mij gelooft heeft immerdurend leven,” dan is er een onsterfelijk leven die in dat lichaam leeft. Nu, dat is als een stroom die uit de hemel komt, zoals een kern aan de binnenkant van een mens. Nu, dat is het deel dat goddelijk is, dat dit lichaam bedient.

⁹⁴ Maar voordat dit lichaam ooit vervolmaakt kan worden—de Geest zal het in onderwerping aan God brengen, om te maken dat u. . . Het zal de hele tijd oorlog voeren, voortdurend. Paulus zei—we zullen nooit meer dan hem krijgen, zie, Paulus zei: “Wanneer ik het goede wil doen, dan is het kwade mij nabij, zie.” En dat is een voortdurende oorlog, het vlees tegen de Geest.

⁹⁵ En hier, als u naar het vlees gaat kijken: “De dokter zei, en ik geloof. . .” Kijk hoe zondig! Dan kunt u God niet dienen.

⁹⁶ U moet uw zintuigen aan de kant leggen. God heeft u die zintuigen nooit gegeven om Hem daarmee te vertrouwen. God gaf u Zijn Géést om u. . . om Hem te vertrouwen. Uw zintuigen zijn alleen om contact te maken: zien, proeven, voelen, ruiken en horen. Maar aan u, uzelf, die geest die ín u woont. En wanneer die wedergeboren is en de oude mens gestorven is en de nieuwe mens wedergeboren is, is dat een deel van God; dan wordt u een zoon van God, een nakomeling van de Schepper. Dan kunt u de onmogelijke dingen geloven, omdat u gemaakt bent uit de wonderwerkende God. U bent een deel van Hem.

⁹⁷ Het zou voor mij natuurlijk zijn geweest om—om te drinken; mijn vader dronk. Het zou voor mij natuurlijk zijn om tabak te gebruiken; mijn vader deed dat, mijn generatie voor mij aan deed dat. Sommige mensen zeiden: “Waarom hebt u nooit gerookt of gedronken?”

⁹⁸ Wel, toen ik nog maar een knaap was, voordat ik eraan begon, kwam de Heilige Geest neer en zei: “Doe dat niet!” Daar is de bekering, ziet u, in het begin.

⁹⁹ En zelfs lang daarvoor, de ochtend dat ik geboren werd, toen de Engel van God boven de plek stond waar ik lag, dat zaad, terwijl het in de grond zat, werd veranderd van een stekelnoot.

¹⁰⁰ Ziet u niet wat ik bedoel? Begrijpt u wat ik bedoel? Dan, dáárin is de geest, en van daaruit is uw onsterfelijke leven. Dan: “Een man die uit de Geest van God is geboren, begaat geen zonde.” U krijgt de Schrift dan rechtgezet. Als hij, als. . . “De aanbidder, eenmaal gezuiverd, heeft geen verlangen meer naar zonde, of geen geweten meer ervan.” In het Oude Testament kwam de aanbidder binnen en offerde zijn offer, ging weer weg met hetzelfde verlangen om te zondigen. Maar hiér, hier is het, pak het op: Hebreeën, zei: “Wanneer de aanbidder, in dit geval, die zijn handen op het hoofd van de Zoon van God legt, en zijn zonden gezuiverd worden door de heiligende kracht van God, er is geen verlangen meer daarbinnen naar zonde.” O, daar is waar leven ligt! Dan maakt dat u een nakomeling van Jehova.

¹⁰¹ En Satan kan mij dan geen pijn doen zonder mijn Vader pijn te doen. U kunt dat kleine meisje daar geen pijn doen zonder mij pijn te doen, dat kan ik u vertellen; kan uw kinderen geen pijn doen zonder u pijn te doen. En dan: “Hij wil niet dat er maar iemand ook zou omkomen, of lijden.”

¹⁰² Maar nu, voordat dit vlees hier, voordat het vlees vervolmaakt kan worden, moet het sterven zoals de ziel stierf.

¹⁰³ God had nooit Zijn volmaakte wil voor vrouwen en mannen om kinderen ter wereld te brengen. Wist u dat? God maakte de mens Zelf uit het stof van de aarde. Na de zondeval. . . Nu, ik zal daar geen discussie over beginnen, want u weet dat ik er wat hele eigenaardige opvattingen over heb. Maar na de zondeval, tóén bracht de vrouw kinderen ter wereld. God zei haar: “Omdat u leven uit de wereld hebt genomen, moet u het in de wereld brengen.” Kijk wat voor soort leven het was; naar seks, begeerte, vleselijk.

¹⁰⁴ Maar dan wanneer dat lichaam sterft en terugkeert tot de aarde, stof der aarde, dan zal God de onsterfelijke geest eruit halen, naar het Koninkrijk van God, of naar Zijn Troon, het paradijs. En dan bij de tweede Komst van Jezus, mijn moeder die daar zit en mijn vader, die heengegaan is, zal dit nooit meer een ander lichaam hoeven geven, maar God zal er één vormen, dat volmaakt is en onsterfelijk en niet kan sterven.

105 Nu, Abraham neemt Izaäk en ze beginnen naar de berg te gaan. Nu, het 9e vers.

En zij kwamen op de plaats waarvan God hem gezegd had; en Abraham bouwde een altaar daar, en schikte het hout, en bond Izaäk, zijn zoon, en legde hem op het altaar bovenop het hout.

106 Nu, net voordat ze gingen, ik kan ze weg zien gaan, vertelde Sara niet waar ze heen gingen, want zij zou het hebben uitgeschreeuwd. Ik geloof dat het Abrahams geloof was dat het wonder bewerkte in Sara's schoot; want zij twijfelde eraan, lachte zelfs toen—toen het werd gezegd. Het was Abrahams geloof.

107 Dus daarom, dat is de reden dat er stond: “Het gebed des geloofs zal de zieken redden,” een individu zijn gebed. “Het krachtige, vurige gebed van een rechtvaardig man vermag veel.” O, als u slechts wist dat, in uw hand, Christus ons de autoriteit gaf, met Zijn Naam, door Christenen te zijn, het machtigste wapen dat de wereld ooit heeft gekend. Gebed, het verandert zelfs alles. Het zal de gezindheid van God veranderen. Het heeft het gedaan. Nadat de dood over een man was uitgesproken, bad hij; God vertelde de profeet: “Ga terug en vertel het hem: Ik hoorde hem.” Zie, daar, gebed, hou vol!

108 Billy Graham werd onlangs gevraagd. Mattsson-Boze is daar vandaag en brengt mijn boek naar Billy Graham bij een interview. Maar—en ze willen dat ik hem daar volg in Washington nu, in die grote gehoorzaal. We kunnen hem krijgen. Maar nu, is het de Vaders wil?

109 Ze hebben me net gisteravond gevraagd om naar Wa- . . . of eergisteravond om naar Seattle te komen, hebben een geweldige bijeenkomst daar gaande, en kapitein Al Farrar en hen allemaal, willen daar nu heen te komen, dat ik er kom. Ze hebben een Evangeliesamenkomst, willen het. Maar is het de Vaders wil? Dat is het volgende.

110 Belden me op: een gehoorzaal, kosteloos, in Baltimore, met zitplaatsen voor tienduizend mensen, hoeft er geen cent voor te betalen. Vijfhonderd predikers met hun namen op een blad dat nu in huis ligt: “We zullen het sponsoren voor honderd procent. We zijn allemaal in gebed, overal.”

111 “Nu, Vader, waar wilt U dat ik heen ga?” Dat is het volgende. “Zegt U het mij nu en ik zal gaan.” Zie? Daar is het.

Billy zei: “Weet je waar ik mijn succes aan toeschrijf?”

Zei: “Ik heb geen flauw idee.”

112 Zei: “Ik hou hele kleine samenkomsten.” Hij hoorde van deze samenkomsten. Hij trok uit met een kleine tent, was daar in Los Angeles, hield gewoon een kleine samenkomst. En heel het Northwestern College begon te vasten en te bidden. En

God stuurde er ongeveer vijftien krantenverslaggevers heen en bezochten zijn samenkomst en het verspreidde zich over het land.

¹¹³ Toen ik voor het eerst begon met deze beweringen hier—ik zei tegen mijn gemeente: “Blijf op uw gezicht en bid.” God begon te bewegen. Voor ik het wist, hoorde ik oproepen vanuit Afrika komen, vanuit de hele wereld. Hoe kwam het daar binnen? Ik weet het niet. Gebed ging op.

Bid! Geloof wanneer u bidt. Dat is het. Geloof!

¹¹⁴ Abraham, toen hij oud was, geloofde hij. En God zei hem te gaan en hij gehoorzaamde. En op weg erheen—ik kan hem de knechten zien nemen en de kleine muilezels en ze vertrekken, om bij de berg van God te komen. O, ik hou hier gewoon van. Luister hiernaar: hij zei tegen de knechten, hij zei: “Blijven jullie hier terwijl wij ginder gaan, en de jongen en ik zullen terugkeren.” O, o tjonge! Pardon, mijn emoties krijgen soms de overhand. “De jongen en ik zullen terugkeren.” (“Hoe? Dat weet ik niet. Ik ga daarheen om hem te doden.”) Nu, toen hij. . . hij wist, op een of andere manier, op een of andere wijze, dat hij terug zou keren, en hier had hij een mes dat er in zijn riem stak.

¹¹⁵ En hij legde het hout op Izaäks schouders. En Izaäk ging de heuvel op, geleid door Abraham. Prachtig type! Zijn enige zoon, bracht hem naar de heuvel. En hetzelfde altaar waarop hij zijn zoon legde, droeg hij de heuvel op, op zijn rug. Een type van God Die Zijn Zoon Golgotha opzond, met een houten kruis op Zijn rug, hetzelfde kruis waaraan Hij genageld werd, en waar “God Zijn eigen Zoon niet spaarde.”

¹¹⁶ Daar, kleine Izaäk keek rond, hij zei: “Vader,” hij zei, “hier is het altaar en het—het vuur maar,” zei, “waar is het offer?”

Hij zei: “God zal Zelf in een offer voorzien.”

¹¹⁷ Bond zijn enige kleine zoon vast, wierp hem op het altaar, trok het mes eruit en stond op het punt zijn leven te nemen. “God, U hebt hem gegeven.”

¹¹⁸ En toen hij het mes naar beneden begon te trekken, greep een engel zijn hand, zei: “Abraham, Abraham, houd uw hand stil!”

¹¹⁹ Juist op dat moment begon een klein lam, ram, te blaten in de wildernis, raakte met zijn horens vast rond wat slingerplanten. Abraham haastte zich snel, greep de ram, maakte zijn zoon los, en—plaatsvervangend, zie—en doodde de ram.

¹²⁰ Toen sprak God tot Abraham, zei: “Abraham, Ik weet nu dat je Mij liefhebt. Je hebt niets van Mij weerhouden.”

¹²¹ Nu, kijk, voor de tekst die ik wil, laten we het lezen in het 13e en 14e vers.

En Abraham hief zijn ogen op, en zag om, en ziet, achter hem een ram in de verwarde struiken vast met

zijn hoorns; en Abraham ging en nam de ram en offerde hem . . . een brandoffer in de plaats van zijn zoon.

122 Weet u Wie die ram was? Dat was Christus; offerde Hem in Zijn plaats.

En Abraham noemde de naam van de plaats: Jehova-jireh; zoals het heden gezegd wordt: Op de berg des HEREN zal het voorzien worden.

123 Jehova-jireh, wat Gods eerste verlossingsnaam was. *Jehova-jireh* betekent “de Here zal voorzien in een offer.”

124 Nu, Hij was Jehova-jireh, Hij was Jehova-rapha, -nissi en zo verder. Hij had zeven samengestelde verlossingsnamen. En als plaatsvervanging voor een menselijk leven, nam een lam en offerde dat als het voorziene offer, zodat in Izaäk alle volken gezegend zouden worden, en door Izaäk kwam Christus. “En wij die in Christus gestorven zijn, nemen Abrahams Zaad aan en zijn erfgenamen overeenkomstig de belofte.” Dáár hebt u het! En dat brengt—niet in onze lichamen; wij zijn heidenen in onze lichamen; wij zijn zondaars in onze lichamen. Maar in onze zielen, wedergeboren te zijn, met dezelfde Geest die op geloofsvolle Abraham was, die trek daar binnenin maakt dat wij God willen vertrouwen, maar het lichaam wordt bang. O, als wij de kinderen van Abraham zijn, laten we zijn zoals vader Abraham was.

125 Nu, *Jehova-jireh*: “de Here zal in het offer voorzien.” Hij heeft ook in het offer voorzien.

126 Nu, in Romeinen het 4e hoofdstuk, laten we beginnen bij het 17e vers.

(Gelijk het geschreven staat: Ik heb u tot een vader van vele volken gesteld) . . . tussen haakjes . . . vóór Hem, aan Wie hij geloofd heeft, namelijk God, Die de doden levend maakt, en die dingen die niet zijn, roept alsof ze waren.

127 Ziet u nu? Wij als Christenen, wij kijken dan niet, voelen niet, zien niet, proeven niet, ruiken niet, horen niet, wanneer wij tot God spreken. Wij geloven God gewoon; en het werd Abraham tot gerechtigheid gerekend.

128 Nu, de zintuigen zijn wereldlijke instrumenten. Gelooft u het? Nu, God kan ze beheersen, dat geef ik toe. Maar ze zijn ons niet gegeven om contact te maken met onze hemelse Vader, want Hij is niet in menselijk vlees. God is een Geest. En wij maken contact met Hem door geest, door geloof, gelovend. Nu, als wij, stel dat ik—ik . . .

129 Toen ik nog haar had, had ik golvend haar, net als mijn vader. Mijn vader had eh—eh dicht bij elkaar staande ogen, diep, blauw. Vele mensen zeggen: “Je lijkt op je vader,” of “je lijkt op je moeder.” Wel, ik heb heel wat dingen die—die op mijn familie lijken. Mijn oude grootvader bouwde de tabernakel hier.

Sommigen zeggen: “O, je bent net als je grootvader. Je lijkt op je grootvader. Je spreekt zoals hij. Je hebt een karakter zoals hij.” Wat is dat? Het is een trek die door die generatie heen is doorgegeven, die ik hier heb.

¹³⁰ U lijkt op uw ouder, of iets van ze. U ziet een klein meisje, zegt: “Lijkt ze niet op haar moeder? Ze gedraagt zich net als haar moeder.” U hebt mensen dat zien doen.

¹³¹ Nu, als we geboren zijn uit onze hemelse Vader, God, “Die die dingen die niet zijn, roept alsof ze waren, moet er iets in ons zijn, zoals dat. Zie? Dat is de reden dat een echte toegewijde Christen, die zich volledig voor God inzet, kijkt naar wat God zei, in plaats van wat u ziet of voelt. Dat is nog steeds de aardse mens. Als we in het vlees wandelen, kunnen we God niet behagen. We wandelen naar de Geest. Zie?

¹³² Nu, God heeft alles gedaan, meer dan het Zijn plicht was om te doen. Hij heeft profeten en priesters gestuurd. Hij stuurde—Hij stuurde Zijn Zoon. Hij stuurde de Heilige Geest. Hij heeft alles gedaan, en heeft zelfs bij Zichzelf gezworen dat Hij deze dingen zou verrichten.

¹³³ Nu, wanneer God *hier* rijk en diep wordt! Zie, hoe meer u van God *hierbinnen* krijgt, hoe meer u God zult geloven, omdat er meer van Hem is. En hoe meer u dit *hierbinnen* cultiveert, hoe meer u God kunt geloven. Net als een kind, wanneer hij een heel klein ventje is, weet hij misschien niet erg veel erover, maar naarmate hij ouder wordt, begint hij meer van God te weten. En dat is wanneer deze geest hierbinnen de natuur aanneemt van onze hemelse Vader, Die God is, zoals ik de natuur van mijn aardse vader aanneem, van mijn aardse ouder.

¹³⁴ Nu, let op. O, ik hou hier gewoon van! Luister nu.

... God, Die de doden verkwikte, en die dingen die niet zijn, roept alsof ze waren.

¹³⁵ Weet u wat? Hoe heeft God de aarde gemaakt, deze aarde waarop u vanmorgen zit? Mensen willen niet in geloof geloven. Hoe heeft God de aarde gemaakt? Hij sprak haar. Amen. Ziet u het? Hij sprak, en de wereld kwam in bestaan. En deze wereld vanmorgen is het gesproken Woord van God, en Hij geloofde Zijn éígen Woord.

¹³⁶ Hier is het! Let erop! En als God, en u een nakomeling van Hem bent, en God in u is: Hij zal Zijn eigen Woord geloven. Al kan het niet worden gezien, gevoeld, geproefd of wat dan ook, u zult het geloven. Ziet u wat ik bedoel? Want God ín u zal Zijn eigen Woord geloven. Is dat juist? Dan kijkt u niet naar dingen die u ziet. U kijkt naar dingen die God zei.

¹³⁷ De mens heeft niet erg veel overwinning wanneer hij neergaat. Ik weet dit, precies. God verricht wonderen door de vakkundige chirurg, door medische geneesmiddelen. God doet

het. De mens doet het niet. God doet het. In Psalm 103:3, zei: “Ik ben de Here Die *al* uw ziekten geneest.” Er kan geen genezing komen, alleen door God.

138 Iemand zei: “De duivel kan genezen.” De duivel kan niet genezen; hij kan dingen beweren.

139 Zoals iemand die bij de manager terug probeerde te komen, zei: “Wel, broeder Branham zei: ‘Wel, my, Jezus zei: ‘Er zullen velen tot Mij komen in die dag en zeggen: ‘Here, heb ik geen duivels uitgeworpen in Uw Naam?’”” en al dat soort dingen.

“Wel,” zei, “dát betekent niet dat je een Christen bent.”

“Hij sprak over: ‘Deze tekenen zullen hen volgen die geloven.’”

140 De broeder zei: “Maar wacht eens even, zo is het met jullie stelletje kerkelijken,” zei, “jullie falen de echte betekenis van de Schrift te zien, u dwaalt ook altijd in uw hart, ‘als leer de traditie van de mens onderwijzend.’”

141 Zij faalden om te zien dat dat de Zoon van God was. Zij zeiden: “Hij is Beëlzebub.” Zij faalden de Schriften te zien die er duidelijk op wezen dat Jezus dat was.

142 Hij zei: “O, jullie huichelaars,” zei, “jullie kunnen het aanzien van de hemel onderscheiden, maar jullie kunnen de tekenen van de tijd niet onderscheiden. Want als jullie het hadden geweten, hadden jullie welzeker Mij hebben gekend, en Mijn dag hebben gekend,” de dingen die er hoorden te zijn.

143 En wij zien vandaag dat God beloofde, in deze laatste dagen, dat deze dingen zouden plaatsvinden. Wat is er met de mensen aan de hand? Ze zijn blind.

144 Die demonenmacht is zelfs in de kerkelijke sferen: “U zei: ‘Jezus heeft nooit wat gezegd.’” Zij zeiden: “Wij wierpen duivels uit.” Jezus zei: “Ik weet er niets van,” zij zeiden dingen die ze niet hadden gedaan: “O, wij. . .” iemand zei, een—een bepaalde denominatie—kerk, zei: “Laat prediker Branham er één genezen en ik zal er een twaalfstal genezen.”

145 Ik zei: “Als ik er één zou genezen, zou u er een twaalfstal kunnen genezen.”

146 Hij zei: “Als u een gave had zoals u zegt dat u dat hebt, op die manier,” zei, “waarom gaat u niet naar het ziekenhuis toe en zegt u niet: ‘Al jullie zieken, sta op en kom eruit?’” Zei: “Ze zouden u allemaal moeten gehoorzamen.”

147 Ik zei: “Bent u een Evangelieprediker?”

Hij zei: “Ja meneer.”

148 Ik zei: “Ga hier naar de clandestiene kroeg en zeg: ‘Jullie zijn allemaal gered, kom eruit.’”

Hij zei: “Dat zou ik kunnen als ze mij zouden geloven.”

Ik zei: “En ik ook.”

¹⁴⁹ Daar hebt u het, geloof in het Woord! Zie? U zou niemand kunnen redden. En het prediken van het Evangelie van redding maakt u geen goddelijke redder, net zo min als het prediken van goddelijke genezing mij een goddelijke genezer maakt, maar het is het geloof in Gods gesproken Woord.

¹⁵⁰ En ik weet dit: dat sommigen van ons meer geloof hebben dan anderen, en zij die volop geloof hebben, behoren te bidden voor diegenen. Maar als u niet het juiste soort leven leeft, kunt u het beter nalaten; de duivel zal om uw gebed lachen. Maar wanneer u juist leeft en juist doet en juist handelt, en geloof hebt in God, zal Satan beven wanneer u spreekt, want God zwoer onder verplichting dat Hij voor dat gebed zou zorgen. Dat is waar.

¹⁵¹ Nu, luister. Abraham nu, een oude man. O! Ik zal me erdoorheen haasten. Een oude man nu, hoogbejaard, honderd jaar oud, God had hem deze zoon gegeven, ongeveer zestien of achttien jaar later; of misschien—misschien honderdachtien, honderdtwintig jaar oud. Hij zei: “Neem hem nu naar boven, vernietig hem.”

¹⁵² En Abraham twijfelde niet aan de belofte. Luister hiernaar. Hij was als God, hij had een deel van God in zich, want hij geloofde. Luister, 18e vers.

En die tegen hoop in hoop geloofde, (Er was zelfs geen hoop voor, toch geloofde hij in hoop.) dat hij de vader van vele volken zou mogen worden; volgens hetgeen gezegd was: Zo zal uw zaad wezen.

¹⁵³ Nu, luister, 19e vers. Trek de jas aan; hou de beker omhoog. Let op.

En niet zwak zijnde in het geloof, zag hij niet op zijn eigen lichaam, dat nu verstorven was, . . .

¹⁵⁴ Nu, als uw vader, Abraham, van wie u een kind bent, door Christus, niet op zijn eigen lichaam zag toen het verstorven was, wat dan met het uwe dat vanmorgen levend is? Ziet u wat ik bedoel? En dat was voordat Christus kwam, dat was voordat er enige verzoening werd gedaan, dat is voordat de grote wolk van getuigen er was gegaan, voordat de Heilige Geest kwam, en Abraham geloofde God! “Niet zwak zijnde in het geloof, zag hij niet op zijn eigen lichaam.” Zie niet op uw ziekte. Zie op wat God erover zei.

¹⁵⁵ Als ik op de mijne zag, toen Mayo Brothers me vertelde “dat het met u afgelopen is,” dan zou het met mij afgelopen zijn geweest. Maar ik zag niet op mijn lichaam. Ik zag niet op mijn ziekte. Ik zag niet op wat zij zeiden. Ik zag op wat God zei.

¹⁵⁶ Maar toen ik blind was, hier rondliep met een bril op, kon niet eens mijn haar laten knippen; deed mijn bril af bij de kapper en mijn hoofd zou schudden tot ik zitten moest, hem iemand

anders z'n haar laten knippen, dan weer in de kappersstoel gaan zitten en proberen het mijne te laten knippen. Wat als ik daarop had gezien? Maar ik zag niet op de blindheid van mijn ogen, toen ik over God had leren kennen.

¹⁵⁷ Toen de dokter me vertelde: "Eén hap vast voedsel zal u uw leven kosten." Toen ik bijkwam... Mijn moeder zit daar als getuige. Ze gaven me gerstwater en gezeefd pruimensap; ik leefde er bijna een jaar op. Ze zeiden: "Wel, één hap vast voedsel zou hem doden."

¹⁵⁸ Ik begon de Bijbel te lezen en vond God in mijn ziel. Ik las daarin waar er stond: "Wat gij ook verlangt, wanneer gij bidt, geloof dat gij het zult ontvangen."

¹⁵⁹ Er werd nooit een gebed uitgesproken bij ons aan tafel. Ik herinner me dat Pa daar op de hoek zat. Ik zei: "Kunnen we bidden?" Ma keek en begon te huilen. En Pa wist niet wat te doen.

¹⁶⁰ Ik zei: "God!" Had de Bijbel op tafel liggen. Ik zei: "Als ik sterf, ik kom naar Huis, U vertrouwend. Uw Woord zei dit. Ik moet ofwel zien op wat de dokter zei of zien op wat U zei. Ik heb zijn woord een jaar lang genomen en ben niets beter; ik word slechter. Ik zal niet langer zien op wat hij zei. Ik zie op wat U zei." En ik vroeg de zegen.

¹⁶¹ We hadden bonen en maïsbrood en uien. Ik nam er een bord vol van uit, begon ze te eten. De eerste hap die in mijn maag ging, doodde me zowat. Ik moest m'n hand over m'n mond houden om te voorkomen dat het terugkwam. En het bleef terugkomen, en ik slikte het door; kwam terug en ik zou het doorslikken. Maar ik zag niet op mijn maag. Ik zag op wat God erover zei, niet wat ik voelde; het brandde me op.

¹⁶² Ik ging de straat op en liep zo door de straat, het water liep me uit m'n mond. Zeiden: "Hoe voel je je, Billy?"

Ik zei: "Geweldig!"

¹⁶³ Dagen gingen voorbij, weken gingen voorbij; nog steeds lopend, in een greppel staande, met mijn maag zo en hield mijn hand zo. Drukte het zo aan en zong: "O, hoe hou ik van Jezus!" Het neerleggen en er dan wat meer aarde in strooien; roepen: "O, hoe hou ik van Jezus." Braakte dat eten gewoon op dat weer naar boven kwam, zo misselijk dat ik nauwelijks kon werken.

Zeiden: "Hoe voel je je vanmorgen? Billy, ben jij ziek?"

Ik zei: "Nee. Ik voel me geweldig."

¹⁶⁴ Toen ik later getuigde, zei iemand: "Je loog toen."

¹⁶⁵ Ik zei: "Nee, dat heb ik helemaal niet. Ik had het niet over deze zintuigen hier in het lichaam; zij zijn dood. Ik beschouwde Christus Die uit mij stroomde." Ik zei: "Ik nam wat Hĳ zei en ik voelde me er geweldig bij."

166 Daar hebt u het. Zie niet op uw eigen lichaam. Zie niet op de ziektes, want zij zijn van de duivel. Juist. Zie op Gods belofte.

167 Iemand zei niet lang geleden: “Nu, kijk, u kunt geen goddelijke genezing in de verzoening prediken.” Slimme Baptistenprediker, die...?...

168 Ik zei: “Nu, ik zal niet met u in discussie gaan over de verzoening, waarbij ik weet dat u geen voet hebt om op te staan,” heel erg fundamenteel. Ik zei: “Ik weet dat u geen voet hebt. . . Hier is één Schriftgedeelte, van de veertig, dat de hele zaak eronderuit zal halen. ‘Hij werd verwond om onze overtredingen en verbrijzeld om onze ongerechtigheid; de straf voor onze vrede op Hem, met Zijn striemen zijn wij genezen.’” Ik zei: “Waarop past u dat toe, op Golgotha?”

169 Ik zei: “Gelooft u dat de zeven verlossingsnamen, samengestelde namen, aan Jezus toebehoren? Als Hij dat niet was, en het niet vervulde, en in Hem die zeven samengestelde namen waren, was Hij niet Jehova-jireh. Dáár is *Jehova-jireh*, ‘Gods voorziene offer,’ en u zult dat moeten toegeven of zeggen dat Hij níét de Zoon van God was. Dan als Hij Jehova-jireh is, is Hij *Jehova-rapha*, ‘de genezer’ ook. Want alle zeven samengestelde namen, ‘onze overwinning,’ ‘onze banier,’ en ‘ons schild,’ en ‘onze rondas,’ en ‘onze genezing,’ en ‘onze redding,’ ‘ons voorziene offer,’ lagen allemaal in Hem! En toen Hij op Golgotha stierf, plunderde Hij de machten; stond op, gooide Zijn handen uit, zei: ‘Het is volbracht!’ Halleluja! Duivels beefden; de hel schudde; het is een type voor elke wijze. En op Paasmorgen stond Hij op: ‘Ik ben Híj Die dood was en weer leeft.’ Daar is Hij, Jehova-rapha, Jehova-manasse. *Jehova-jireh*, ‘Gods voorziene offer.’” Kon geen woord hebben te zeggen.

170 Daar dan, toen, zoals Jezus zei: “Zoals Mozes de koperen slang ophief in de woestijn, zo moet de Zoon des mensen opgeheven worden.” En als het schijnen van dat licht van God, daar toen, in een type, door te kijken naar een koperen slang, wat een symbool was. . .

171 [Leeg gedeelte op de band—Red.] Hij zei: “Ik moet mijn woord houden. Je moet sterven.” De arme kerel beefde. Hij zei: “Wat kan ik je geven voordat ik je dood?”

Zei: “Een glas water.”

172 Dus hij ging het glas water halen. En hij hield het in zijn hand, en zo aan het beven, hij kon het niet vasthouden. En hij zei: “Nu, wacht eens even, verman je.” Hij zei: “Ik ga je niet doden of je leven nemen totdat jij dat water drinkt.” En de slaaf gooide het op de grond. Wat gaat hij doen? Als hij een rechtvaardig man is, als hij zijn woord zal houden. Als hij zijn woord niet houdt, is hij geen rechtvaardig mens. Hij moet hem vrijlaten, ongeacht wat de wetten van het land zeiden.

173 En als Jezus zei: “Al wat u ook verlangt, wanneer u bidt, geloof dat u het zult ontvangen,” moet Hij Zich eraan houden, Hij is rechtvaardig. Verzoening of geen verzoening, dat is Zijn Woord.

174 Een jongen ging niet lang geleden weg naar een bepaald seminarie, om een heleboel spul te leren die hij niet had moeten leren. Dus zijn oude moeder werd ziek. Een van haar burens behoorde tot een Volle Evangelie-gemeente, ze brachten de voorganger thuis. Zei: “Laat me de voorganger hierheen brengen om voor u te bidden.” Zei: “Hij is een goed, rechtvaardig man, en hij gelooft in God,” zei, “laat hem voor u komen bidden.”

Dus ze zei: “Goed.”

175 De dokter kon niets voor haar doen, dus de jonge man ging erheen, de voorganger, en bad voor de bejaarde vrouw, en legde zijn handen op haar in overeenstemming met Jacobus, of in overeenstemming met Marcus 16. “Zij zullen handen op de zieken leggen en zij zullen herstellen.” Hij kwam erheen en legde zijn handen op de vrouw. Na een paar dagen was ze op, haar werk aan het doen en was beter.

176 Toen haar zoon thuiskwam van de school, wel, hij was zo gelukkig, weet u, en hij ziet zijn moeder zo gelukkig, zei: “Hoe is het met je gegaan, moeder?”

177 Zei: “Heel goed.” Zei: “O, zoon, ik ben vergeten je iets te vertellen.” Zei: “Toen je deze vier jaar weg was,” zei, “werd ik ziek. En ken je mevrouw Zo-en-zo hier die tot die Volle Evangelie-gemeente behoort.” Zei: “Haar voorganger kwam langs en legde me de handen op in overeenstemming met Marcus 16 en ik werd gezond.” Zei: “De dokters konden niets voor me doen, toen ik die ziekte-aanval had.” Zei: “Dat is hoe ik gezond werd.”

178 Hij zei: “Nou, moeder, ik wil u iets te kennen geven.” Zei: “Natuurlijk, daar op school leerden we dit.” Zei: “De laatste negen verzen van Marcus 16 zijn niet geïnspireerd.” Zei: “Dat werd daarin gezet door het Vaticaan.” Zei: “Er is geen geschiedenis die zegt dat dat woord daarin geïnspireerd is.”

En de kleine vrouw zei: “Prijs God! Prijs God!”

Hij zei: “Wat is er met u aan de hand, moeder?”

179 Zij zei: “Als God mij kon genezen met Woorden die ‘niet geïnspireerd zijn,’ wat zou Hij kunnen doen met dat wat wel geïnspireerd is?” Daar hebt u het. “Als Hij dat kon doen met ‘ongeïnspireerde’ Woorden, wat zou Hij doen met Datgene dat geïnspireerd is?”

180 Terwijl er zeshonderd en nog wat beloften zijn, gericht aan de Gemeente in de laatste dagen, dat deze dingen zullen plaatsvinden, en dat Zijn kracht nog steeds dezelfde is! “Jezus Christus Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. Al wat u ook

verlangt, wanneer u bidt, geloof dat u ze ontvangt. Als u in Mij blijft en Mijn Woord in u, vraag wat u wilt en het zal u worden. De dingen die Ik doe, zult u ook doen; grotere dan dit, wanneer Ik naar Mijn Vader ga. Zie, Ik ben met u, altijd, zelfs tot het einde der wereld. Waar twee of drie bijeen vergaderd zijn in Mijn Naam en het eens zijn over iets en vragen, zullen zij het ontvangen.”

¹⁸¹ Vergeet het, broeder. Het is Gods wil om het te doen. Ja, het is alleen Satan die u aan het beroven is. Geloof Hem.

En tegen hoop in hoop geloofde, dat hij de vader van vele volken zou mogen zijn; volgens hetgeen gezegd was: Zo zal uw zaad wezen.

En niet zwak zijnde in het geloof, zag hij niet op zijn eigen lichaam, dat nu verstorven was, . . .

¹⁸² Niet omstandigheden, niet wat iemand anders zei; “Wat als iemand anders stierf, terwijl u hetzelfde hebt?” Let er niet op, zie.

. . . toen hij ongeveer honderd jaar oud was, noch . . . de verstorvenheid van Sara's schoot;

¹⁸³ Zij was erbij inbegrepen. God gaf Sara nooit de belofte; Hij gaf Abraham de belofte, maar Sara was erbij inbegrepen. Hij deed de belofte in Christus Jezus en ik was in Hem erbij inbegrepen, u was dat ook. Zie?

Hij twijfelde niet aan de belofte van God door ongeloof, maar was sterk in het geloof, God de eer gevende;

En ten volle overtuigd zijnde, dat wat Hij beloofd had, Hij ook machtig was te doen.

. . . daarom werd het hem ook tot rechtvaardigheid gerekend.

Nu, het werd niet alleen ter wille van hem geschreven, . . . dat het niet werd toegerekend, maar aan hem;

Maar ook ter wille van ons, aan wie het zal worden toegerekend, als wij geloven op Hem, Die Jezus, onze Here, uit de doden opgewekt heeft;

Die overgeleverd werd om onze overtreding en weer werd opgewekt om onze rechtvaardigmaking.

¹⁸⁴ O broeder, dat . . . gewoon . . . Ik kan de duivel daar gewoon driehonderdvijfenzestig dagen per jaar mee in het gezicht slaan, zie? “Je bent een leugenaar. Daar is het Woord; ik ben genezen.”

¹⁸⁵ Als iemand eraan komt en het op u legt, als iemand hier ging en ergens iets voor u deed en u gezond laat worden, inspireert het u niet. Maar hier is wat het is: hij die gelóóft: “Ik ben nú genezen.”

¹⁸⁶ Als God neerkwam en mij terstond volledig genas met een wonder, zou het niet zo groot zijn als het zou zijn als ik de

belofte van God kan zien en het in mijn hart neem. Daar sta; ik kan zeggen: “Jezus geneest mij nu, want ik heb Zijn Woord aangenomen. Het is in mijn hart. Hij komt nu voor mij tussenbeide voor de Vader. Ik zál gezond zijn.” Daar is waar God van houdt. Daar op Zijn Woord staan en zeggen: “Het is juist! Hij geneest me nu, elke dag.”

187 Dat was de vrouw met het kropgezwel; “Ik kan zien.” Ik gaf haar gewoon iets te doen. Zodat . . . ? . . . [Leeg gedeelte op de band—Red.] . . . zou er helemaal geen willen. Maar ze was blij; zei: “O, kijk, kijk!” En de volgende dag was het ongeveer zó veel. Daarop de volgende dag ongeveer zó veel. Ze deed het allemaal bij elkaar, zei: “Dat, *dat* kán niet verkeerd zijn.” Zie, daar hebt u het.

188 Toen Elia de hemelen had gesloten, zodat het gedurende drie jaar niet regende, Elia deed dat, “late het drie jaar en zes maand niet regenen,” en toen hij met zijn hoofd tussen zijn kleine oude knokige knieën dook. Waarschijnlijk als hij vanmorgen bij u aan de deur zou komen, zou u hem wegsturen. Vacht over z’n hele hoofd zoals een, ik weet niet wat, klein oud stuk schapenvacht zo om hem heen gewikkeld en een kruik olie en een stok, en hier komt hij, dat kale hoofd dat glansde. Hij zette zich daar neer, ging op zijn knieën, hoofd omlaag tussen z’n knieën, en hij bad: “God, het probleem is nu uit de weg. Israël heeft zich bekeerd. Kom, Here, en stuur ze regen.”

189 Zoals die vrouw onlangs, wanneer zonde eruit is gegaan; ik zei: “Satan, je kunt haar niet vasthouden.” Nee meneer. Dat is het.

190 “Kom, Here. Goed, het probleem is weg.” Hij bad zes keer, kwam weer terug naar beneden. Dat hield hem niet tegen, hij bleef doorbidden. Dat is het. Dan na een tijdje gaat Gehazi heen, zijn knecht, kijkt. En hij kwam terug en hij zei: “O, ik zie een kleine wolk ongeveer zo groot als de hand van een man.”

191 Wel, de hemel, het had drie jaar en zes maand niet geregend. Koper! Koper spreekt van goddelijk oordeel, het koperen altaar—oordeel over de natie die God had vergeten, koperkleurige hemel. Wou dat we tijd hadden om daarop in te gaan. Maar toen zou ongeloof dat hebben opgepakt en het weggegooid hebben. “Wel, als dat alles is wat U mij kunt sturen!” Ja.

192 Maar wat zag Elia toen hij het allereerste wiel zag draaien? O tjonge! Hij zei: “Ik hoor het geluid van overvloedige regen.” Geen wolk niet groter dan zo, wat zou dat doen om een natie water te geven? Wel, als de wolk zo . . . Het is zo heet in die lucht dat het, “pf,” het zou hebben verdampt, de damp zo zou zijn verdwenen. Maar zodra Elia het eerste teken zag, de eerste kleine nietige beweging, zei hij: “Ik hoor het geluid van overvloedige regen,” wanneer het alleen een wolkje zo groot is.

193 Broeder, ik geloof dat de . . . nu op dit ogenblik, dat de kracht van de Heilige Geest die in deze ruimte is om elke zieke die er is te koelen, dat u de wolk kunt voelen zo groot als de hand van een man, kunt schreeuwen en roepen: “Ik hoor het geluid van volmaakte genezing.” God moet het.

194 Wijs het niet af en zeg niet: “Wel, ik heb niets gekregen,” dan zal het uitsterven, de hete golven van de hel en twijfel zullen het uit uw ziel doen vervagen.

195 Maar wanneer u dat kleine korreltje zaad krijgt, sta erop. Het is niet als de rots van Gibraltar. 't Is als de Rots der Eeuwen. Sta daar, en u zult het geluid van overvloedige regen voelen. U bent Gods kind. Satan heeft die kwelling op u gelegd. En weet u wat? En Christus heeft reeds ieder van u genezen.

196 Een zondaar komt naar het altaar en zegt: “Broeder Branham, ik, eh, ik wil dat u voor me bidt. Ik—ik wil goed zijn, maar ik . . . Bidt u voor mij,” en gaat weer op uw stoel.

197 De volgende avond, zeg: “Hoevelen willen gered worden?” Hier staat hij op. “Wilt u gered worden, jongeman?”

“Ja meneer.”

“Wel, waarom wordt u niet gered?”

“Ik weet het niet.”

198 Zei: “U bent gewoon . . .” De duivel houdt die jongen vast. Dat is alles. Hij wil het goede doen, maar er is een geest, een kracht, die hem niet toelaat goed te zijn.

199 Nu, halleluja, daar is het! Geen wonder . . . God zou nooit een ware man van God ooit laten zeggen dat hij iemand kon genezen. Christus deed dat toen Hij stierf. Ik zou niemand kunnen redden of niemand anders kan iemand redden, dan God.

200 En God kan u niet redden omdat Hij het reeds gedaan heeft. Het enige wat u moet doen is het aannemen. Het is reeds gedaan. Ik werd niet twintig jaar geleden gered; ik werd negentienhonderd jaar geleden gered, maar twintig jaar geleden ontving ik het, en nam ik het aan. Als dat niet zo was, zou God mij bij de eerste zonde die ik beging van de aardbodem hebben weggevaagd; omdat Hij zei dat Hij het zou doen, en Hij moet Zich aan Zijn belofte houden. Ik werd negentienhonderd jaar geleden genezen, maar ik moet het aannemen.

201 En het enige wat mij ervan weerhield om gered te worden toen ik twaalf jaar oud was, omdat een geest over mij hing, een duivel, die zei: “Wacht nog even wat langer.” Dat is de reden dat ú niet gered werd toen u de leeftijd van toerekenbaarheid bereikte. Een geest, u kwam in een groep terecht en die zweef boven u en bleef boven u hangen. U wilde het goede doen. Er is geen mens die bij zijn volle verstand is dan dat die het goede wil doen, maar er is iets wat u niet het goede laat doen. Klopt dat? Dat is de duivel. Halleluja! Christus betaalde uw genezing en uw redding.

202 Nu, hier is het. Maak u gereed. Hij gaf Zijn Gemeente opdracht om die duivelen uit te werpen. Daar hebt u het. “In Mijn Naam zullen ze duivelen uitwerpen. U gaat niemand genezen, maar u gaat de duivel van hen uitwerpen zodat ze de genezing kunnen aannemen die Ik reeds heb gedaan.” Dat is juist.

203 Predikers stonden op het podium en predikten het Evangelie, duivels vliegen uiteen. De man die naar het altaar komt onder veroordeling, zegt: “Ik wil gered worden.” Hij redde de man nooit; hij wierp de duivel uit, dat is waar, en de man werd gered. Hij kwam en aanvaardde zijn redding.

204 Hetzelfde met goddelijke genezing. Jullie zieken hier vanmorgen, geloof dat, en die wedergeboren zijn, en zonen en dochters van God zijn: Christus heeft u reeds genezen. Het enige dat u vanmorgen ervan weerhoudt om gezond te zijn, is een geest die over u heen hangt, die u niet volledig ginds laat gaan om Gods belofte te geloven dat Hij het heeft gedaan. Dat is juist.

205 Nu, dat is mijn opdracht. Dat is wat God mij gaf, het is wat Hij elke evangelieprediker gaf die zal geloven, de kracht en autoriteit om die geest te breken. Ik geloof met heel mijn hart dat elke demonische macht die hier op dit moment is, reeds gebroken is. Jawel. Ik geloof dat er elke zieke hierbinnen zich nu heel anders voelt. Als dat zo is, steek uw hand op, jullie die ziek waren. Kijk daar. U, wat is er aan de hand? Die duivel heeft zich van u losgemaakt. Hij moet wel. “Geloof komt door het horen, het horen van het Woord.” Jezus Christus stierf voor u.

206 U kunt nu op dit moment genezen worden, om die opdracht te vervullen. U mensen die hier vanmorgen ziek zijn, of . . . hebben, of op die manier hier binnen zijn gekomen; terwijl die Geest op u is, terwijl u de Geest van God voelt. . . Het wordt, o, het spijt me, het is ver voorbij. . . U allen die ziek zijn, ziek waren toen u hier binnenkwam, ik wil dat u hier komt zodat ik mijn opdracht zou mogen vervullen. Ik sta onder verplichting aan mijn Heer.

207 En mijn uitspraken, zoals een goddelijke Engel aan mij verscheen bij mijn geboorte, en mij de opdracht gaf op twaalfjarige leeftijd, en me hier uitzond, een paar jaar geleden, en deze dingen zei, en het is onbetwistbaar rond de wereld. Demonen en—en ongelovigen en sceptici en agnostici en—en modernisten en communisten en al het andere hebben het aangevallen op de manier van te zeggen dat het. . . was. Sommigen van hen zeiden: “Spiritisme.” Sommigen van hen zeiden: “Het is de werking van duivels.” En de ander zei: “Het is een—het is een mentale telepathie.” En elke keer weer dat ze opstonden, stond de Almachtige God voor mij en overwon het. Dat is juist. Neem het waar u maar wilt, in welke natie die u wilt. Elk land waar ik binnen ben gegaan, elke stad zowat, moest ik tegen dat ding vechten; zeggen “dat het mentale telepathie is.”

208 Ik zei dan: “Haal iedereen hier uit, die denkt dat het mentale telepathie is. Haal iedereen die wat ook over mij weet eruit. Breng me de patiënt.”

Zeiden: “Het is spiritisme.”

209 Ik zei: “Dan, als ik door spiritisme zielen aan het winnen ben voor Jezus Christus en duivelen overwin, wat bent u aan het doen met wat u hebt? ‘Beoordeel, aan hun vruchten,’ zei Jezus, ‘zult u ze kennen.’ Hebt u ooit een spiritist duivels zien uitwerpen? Dat zult u ook nooit. Dat is juist.” Ik zei: “Jezus zei: ‘Aan hun vruchten zullen zij hen kennen.’” Ik zei: “In de afgelopen paar jaar, door Gods genade, heb ik driehonderdvijftigduizend zielen voor Christus gewonnen. Wat hebben jullie gedaan?”

210 Een man benaderde mij hier en zei dat een zekere vrouw hem vertelde dat ik een—ik een duivel was, en al mijn werk door de duivel werd gedaan. Ze trokken zich weg uit de gemeente hier en ze hebben een stelletje dat met hen wegliet en op die manier.

211 Ik zei: “Wat hebt ú gedaan? Laat me de vruchten zien. Ze begon daar en God ontwortelde het. Hij zei: ‘Elke tak die uw . . . onze hemelse Vader niet heeft geplant, zal worden ontworteld.’”

212 Toen ik die tabernakel op de hoek zette en hier knielde op een hoop nachtschade en ouwe paardenbloemen hier en deze, precies op de plek van deze preekstoel vanmorgen, toen het een vijver was, zei God: “Ik zal het zegenen.”

Hier stonden de valse profeten op, zeiden: “Ik zag auto’s in en uit rijden. En ik zag de stenen uit elkaar gaan.” Dat was twintig jaar geleden, en vandaag vaart het nog steeds verder, en ze zál verder varen, want het werd hier gebouwd met zweet en tranen van gebed en de belofte van God. Ze zal overweldigen.

“Op deze rots zal ik Mijn Gemeente bouwen, de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen.” Daar hebt u het. Ja meneer. Besteed geen aandacht aan wat ze zeggen. Ik heb mijn les geleerd van te luisteren naar mensen die niet weten waar ze het over hebben. Ik luister naar één Persoon, dat is de Almachtige God. Jezus zei: “Van nu af aan vraagt u in Mijn Naam, vraag de Vader in Mijn Naam, en u zult het krijgen.” Ik gelóóf het.

213 Eens, in Harlingen, Texas. Ik . . . dit—dit is waar ik van weg probeerde te komen; het brandt in mijn hart. Ze kwamen daar, en ik heb het in mijn, nee, het staat in mijn kleine tekstboekje, van iets. Zeiden dat ik een . . . de FBI daar was om mij te ontmaskeren, dat ik een—een—een duivel was. En een predikers, een boel van ze daar in de buurt van, ergens, boven Houston daar —ik zal de naam van de plaats in een ogenblik noemen— gaven een heleboel folders uit en verspreidden ze overal rond, met daarop . . . op die manier, rond in de gehoorzaal en zeiden dat ik Simon de tovenaer was, duivelen uitwierp zoals Simon de tovenaer, hekserij.

214 Dus die avond hier, er waren een paar meisjes geweest die daar werden genezen en ze kwamen eraan, huilend en al, zeiden: “Wel, u zou . . .” Ik zei . . . Ze zeiden dat ze naar huis gingen, ze waren bang. Zeiden: “De FBI zal u oppakken, broeder Branham. En dit meisje werd tot haar normale verstand gebracht toen u dat visioen over haar zag.” En ik . . . En zei: “Ik—ik deed verkeerd . . . Misschien heb ik de problemen veroorzaakt.”

215 Ik zei: “O, u bent bang.” Ik zei: “U hebt God de Heelmeester gezien, nietwaar?” Ik zei: “Let op Hem als Krijgsman. Let op Hem in de strijd, kijk hoe groot Hij is. Kijk hoe groot God is als een Krijgsman in de strijd!”

216 Die avond liep ik naar voren, zei: “Iedereen in dit, hier die in mijn campagne is, meneer Baxter, mijn broer, en de twee jonge dames die genezen werden en die, die die prediker vandaag zei dat u erbij hoorden, ik wil dat u het gebouw uitgaat.” Ze gingen het gebouw uit. Ik zei: “Nu, ik heb een blaadje hier, waar de conciërge van de gehoorzaal heen ging en duizenden ervan van auto’s af haalde, kleine Mexicaanse kinderen inhuurde om ze te gaan halen.” Ik zei: “Ik heb een klein briefje hier waarop staat dat hier vanavond, dat ik Simon de tovenaar ben en hier vanavond door de FBI zal worden ontmaskerd.”

217 Ik zei: “In orde, FBI, ik sta op het podium in de Naam van de Here Jezus Christus; kom nu naar het podium en ontmasker me.” Ik zei: “Als ik iets doe buiten de Bijbel van God Almachtig, kom hier en ontmasker me.” Ik zei: “Waar bent u?” Duizenden zaten daar en iedereen hilde. Ik zei: “Ik wacht op de FBI. Volgens uw blad hier zou u vanavond me gaan ontmaskeren.” Net op dat moment, ik wachtte een paar minuten, en ik voelde die geest eraan komen. Ik zei: “Het was niet de FBI. Ik ben geen crimineel.” Ik zei: “Elke keer dat een FBI-agent in mijn samenkomst kwam, werden ze—werden ze gered. Hun chef werd gered in mijn samenkomst, Kapitein Al Farrar.” Ik zei, en o, ik zei: “Niemand van de FBI doet zoiets.”

218 Ik zei: “Wat het is, het zijn twee teruggevallen predikers.” Ik keek en er hing daar een heel groot zwart geval dat boven het gehoor hing. Ik zag het zo omhoog trekken naar het tweede balkon. Ik zei: “Daarzo zit er één met een wit pak aan, één met een grijs pak aan.” En ze doken zo in elkaar.

219 Ik zei: “Duik niet in elkaar! Ik dacht dat u mij ging ontmaskeren. Lijken op iemand anders.” Ik zei: “U bent een paar teruggevallen predikers. U hebt er niets mee te maken.” En ik zei: “Nu, als ik Simon de tovenaar ben, en duivelen uitdrijf door hekserij zoals u zegt dat ik doe en u heilig en rechtvaardig in God bent, kom dan naar beneden naar het podium. Als ik Simon de tovenaar ben, zal ik dood neervallen. Als ú Simon bent, als ú degene bent die verkeerd is, zult ú dood neervallen. Kom nu naar beneden, we zullen zien wie er gelijk heeft.” Dat is juist, heb ze

uitgedaagd. Ze hielden hun hoofd naar beneden. Ik zei: “Duik niet zo weg met uw hoofden.”

220 Ik zei: “Nu, mensen, u ziet wie in het gelijk staat en wie in de fout zit. Ze zijn bang.” En daar gingen ze daar bovenaan weg, zo hard als ze konden gaan. Ik zei: “O, ik zie dat ze weggaan. Misschien komen ze hier wellicht naar beneden toe.” Ze gingen zo hard ze konden het gebouw uit, de trap af. Ik stond daar en wachtte. Ik zei: “Nu, we zullen wel zien. Laat ze naar het podium komen. Laat God tonen wie wie is.” Dat is juist. Ik zei: “Als ik vals ben, dan zal God tonen dat het vals is. Als ik juist ben, zal God altijd getuigen voor het juiste.”

221 Zoals het in Houston was, toen die Baptistenprediker zei dat ik een demon was enzovoort, en u ziet wat er plaatsvond toen de Engel des Heren naar beneden kwam.

222 Nu, weet u wat er gebeurde? We hebben nooit meer iets van ze gezien. Die avond behaalde de Here een overwinning daar waar in Harlingen nog steeds over wordt gesproken. Zie? “Ik, de Here, heb het geplant. Ik zal het dag en nacht water geven, opdat niemand het uit Mijn hand zou plukken.”

Kom nu, jongens, wilt u snel even bij de piano komen?

223 Laat de zieken of wie ziek is nu snel even om het altaar komen. We hebben nog ongeveer tien minuten hier, en we gaan u bevrijden van elke demonische macht die om u heen hangt, in de Naam van de Here Jezus. “Ik geef aan hen mijn Naam en autoriteit.”

224 [Leeg gedeelte op de band—Red.] . . . Dit te proberen, omdat ik geloof dat God mij opdraagt dit te doen. Ik geloof het. Als ik slechts de mensen ertoe kan krijgen het te geloven! Dan, als dit niet succesvol is, dan geloof ik dat de Here . . . Ik heb een vacht voor Hem liggen—zal ik teruggaan, alleen maar bij het visioen, slechts één of twee of drie of bij hoeveel ik ook maar op een avond kan komen.

225 U bent in mijn samenkomsten geweest, ieder van u, u hebt nooit gezien dan dat het keer op keer perfect was. Het zal u vertellen waar uw zonde is. Dat is het enige wat het kán doen. Genezing is al van u. Het enige wat het dan is, is zonde; misschien iets wat u in uw leven doet dat niet in orde is, ofwel een of andere—een of andere demon die boven u hangt die u niet laat geloven. Nu, u weet, als het niet zo is, heeft Jezus iets verkeerds verteld. “Alle dingen zijn mogelijk voor degene die gelooft.” Is dat juist? Dan ligt het in ú; niet in God.

226 Als ik zei, hier, als ik zei: “Hier ligt, als u een dollarbiljet wilt of nodig hebt.” Ik denk dat ik er een heb. Goed. Als daar een dollarbiljet is, is daar al in voorzien voor de behoeftige man. Als dat zo is, is het van u als u het komt halen. Ik hoef er niets meer aan te doen, ik heb het daar neergelegd. Is dat juist?

227 Nou, Jezus, toen Hij stierf, genas Hij u. “Hij werd verwond om uw overtreding, met Zijn striemen werd u genezen,” verleden tijd. Het is nu aan u. Kom het halen, het is van u. Ik geloof. “In Mijn Naam zullen ze duivelen uitwerpen.” Dat geloof ik. Hij heeft het me eerder laten doen en ik geloof dat Hij het me vanmorgen zal laten doen. Gelooft u dat?

228 Goed, laat even het einde hier even *deze* kant op gaan, jullie allen daar, zodat ik kan bidden; en terwijl ik bid en de boze geest uitwerp, zodat de mensen terug naar hun plaatsen kunnen gaan langs die muur. Als u wilt, broeders, kom even *deze* kant op.

229 Nu, kijk hier. Wat heeft het voor zin om ermee te spelen en iets half te geloven?

230 Waar is die dame die in die rolstoel was? Ó, dame. Wat, wat heeft het voor zin om daar te zitten? Jezus Christus heeft u heel gemaakt. Zeker heeft Hij dat.

231 Ik zag hem een—een vrouw een poosje geleden begeleiden. Ik geloof dat het de man is die hier staat, die misschien zijn vrouw daar begeleidde; ze is kreupel of zoiets. Dame, het is niet nodig dat u in die toestand verkeert.

232 Een dame zei dat ze hier een klein meisje had, een klein kind—er was iets verkeerd mee, en allerlei ziekten en dingen, doof, stom, en blind, wat ook maar. Het is niet nodig om dat te doen.

Laten we onze hoofden buigen. Ik wil dat u gelooft.

233 O God, onze hemelse Vader, ik kom vanmorgen tot U als Uw dienstknecht. Here, ik heb het Woord gepredikt. Het is Uw woord, het is niet het mijne. En ik weet dat U hier bent om de mensen te genezen en ze gezond te maken. Ik geloof dat U het zúlt doen, dierbare God. En ik bid U om genade te hebben. Here, beseffend dat deze visioenen, het enige wat zij kunnen doen is de zonden van de mensen te onthullen. Maar, Here God, moge de Heilige Geest dat op dit ogenblik doen. Moge Hij in elk hart de belemmering onthullen. Als er enige zonde in hun leven is, moge het dan nu vergeven worden, Here, bid ik door Jezus Christus' Naam. En mogen dezen, groep hier vandaag, zijn zoals die van de vorige avond, moge er een volkomen bevrijding zijn bij ieder van ze. Mogen ze vanmorgen genezen worden, woensdagavond blij, jubelend en zich verheugend terugkeren. Sta het toe, Vader.

234 Nu, op de autoriteit van Uw Woord, ga ik voorwaarts om duivelen uit te werpen, om Uw Woord te vervullen, in Jezus Christus' Naam.

235 Nu, Satan, ik weet dat je deze mensen vasthoudt—een donker, somber, afschuwelijk ding dat boven ze hangt, zeggend: “Wel, ik zal het proberen.” Maar ik wil tot jou spreken! Ik sta in hun plaats, tussen hen en God vanmorgen. Ik sta als een dienstknecht van—van de Almachtige God. Mijn zonden zijn weg

door het Bloed van Jezus Christus door het goddelijke geloof dat ik in Hem heb als de Zoon van God. En ik maak er aanspraak op, en de Bijbel verkondigt het allereerst, en ik spreek als de Bijbel, dat Hij elke macht die jij ooit had, heeft weggenomen, op Golgotha. En de Bijbel verkondigt dat Zijn discipelen deze opdracht die Hij hier op aarde had tot het einde van het tijdperk moeten uitvoeren. En ik ben Zijn discipel, daarom kom ik vanmorgen als een vertegenwoordiger, een vertegenwoordiger van Jezus Christus, in Zijn handelen. Ik ben gezonden in Zijn plaats. En wanneer ik het over de persoon uitroep, zal jouw kracht breken, en de persoon zal vrij zijn en van hier weggaan en gezond worden. Ik daag je uit in de Naam, de Naam van Jezus Christus, door Wiens Bloed ik sta. En verlaat elke persoon waar ik mijn handen op leg. Niet in mijn heiligheid, niet in mijn naam, want mijn naam is niets voor je; mijn heiligheid is niets, ik heb er geen. Maar je zult mijn naam niet erkennen, maar je zult “Jezus” erkennen, en je zult eruit komen. En ik spreek tot jou. Ik ga nu in een uitdaging. En als je een van deze mensen probeert vast te houden, moge de vloek van God over je komen. Moge je eruit gaan; neem je hand van deze Christenen af. Je vuile, ziekmakende hand, die deze mensen kwelt en verlamt en ziek maakt en ze ziekten geeft, haal jij je hand eraf, in de Naam van Jezus Christus.

²³⁶ [Leeg gedeelte op de band—Red.]...Naam van Jezus Christus de Zoon van God; ik vraag u op te staan in de... Zijn Naam, volmaakt gezond naar huis te gaan om God te verheerlijken. Sta op. En de mensen mogen hun hoofd opheffen. [Leeg gedeelte op de band.]

²³⁷ Almachtige God, Auteur van Eeuwig Leven, Gever van elke goede gave, zend Uw zegeningen op deze man die hier staat, wetende dat dit de enige kans van zijn leven is om ooit weer een normaal mens te zijn. Met zijn heupen en ledematen helemaal in deze toestand, heeft hij op deze krukken gelopen. Hij wil naar zijn huis terugkeren om te getuigen, tot eer van God; heeft vele mijlen gereden om hier te komen. En Vader, ik bid dat dit het uur zal zijn dat hij in zijn hart zal zeggen: “Als anderen het kunnen, kan ik het ook. En U stierf voor mij, om te bevrijden, net zoals U voor anderen deed.” Sta het toe, Vader.

²³⁸ Daarom, gij demon, die zijn lichaam heeft verlamd, ik kom in de uitdaging van het geloof tegen je om je uit te dagen, in dit duel. Ik bezweer je bij Jezus, de Zoon van God: kom uit de man.

²³⁹ Wees eerbiedig, overal. Het houdt de broeder vast. Even een ogenblik nu, het is geen van zijn... Wees gewoon niet onrustig, vrienden. De tegenwoordigheid van de Here is nabij. Wees gewoon zo eerbiedig als u maar kunt, binnen en buiten. De arme man die hier is gekomen, hij zal nooit meer zonder krukken lopen als God hem nu niet helpt. Dit zal... Hij is hier gekomen, hij zal erger zijn dan hij ooit was als hij niet genezen wordt. Ze

zullen hem waarschijnlijk naar buiten moeten dragen, als hij niet genezen wordt. Want Satan, als hij genoeg kracht kan vinden om hem te breken, zal hij hem helemaal breken, als hij kan. Dus nu zal hij hem ofwel breken of God zal hem bevrijden en hem volmaakt gezond maken. Nu, iedereen: hoevelen hierbinnen geloven dat God mij gezonden heeft om deze man vanavond te bevrijden door Zijn Zoon, Christus Jezus? Goed. Wees nu gewoon heel eerbiedig, houd uw hoofden gebogen.

²⁴⁰ U gelooft het met heel uw hart, meneer. U gelooft dat u deze oude krukken gaat pakken en ze in de auto gaat gooien en naar huis zult gaan en ze morgen op uw schouder zult nemen en door de straten van uw stad zult lopen, getuigend voor God. U hebt niet. . . Wat leven u nog hebt, broeder, geef het tot eer van God. U zult Hem dienen? U zult Hem dienen? U hebt daar trouwens de laatste tijd aan gedacht, (nietwaar?) hebt gedacht aan een dichtere wandel. Onlangs zei u: “Als ik. . . God me slechts zou genezen, zou ik dichterbij Hem wandelen.” Dat is juist. U zei dat.

²⁴¹ Dan, nog iets, toen u. . . Ik zie dat u onlangs in een auto zat, en u sprak met iemand over die dingen. Er zat een man voorin terwijl u achterin zat. Is dat waar? U ging langs een weg en ging over een klein heuveltje en sloeg rechtsaf, toen u erover sprak. Is dat de waarheid? Ik lees uw gedachten niet, meneer. Dat is God nú. En nú begint u te voelen waar ik over aan het spreken ben. Nú is de tijd van uw bevrijding.

²⁴² Almachtige God, nu terwijl de kracht van Uw tegenwoordigheid hier is en hier staat om deze man te bevrijden, o eeuwige God, Auteur van Leven, zend Uw zegeningen op hem, als ik hem zegen in de Naam van Uw Zoon. Sta het toe, Here, door Jezus Christus.

²⁴³ Gij demon, die deze man, mijn broeder, kreupel heeft gemaakt—hij heeft zijn bekentenis afgelegd. Zijn geheimen zijn verteld. Hij is hier nu om te lopen. Je kunt hem niet langer vasthouden. Hij wil God verheerlijken. Ik kom in een uitdaging tegen je in. In de Naam van Jezus Christus, door een gave van genezing aan mij bediend door een Engel, bezweer ik je door Jezus de Zoon van God: kom uit van hem!

Daar gaat het weg. Houd uw hoofden overal gebogen.

GOD GELOVEN DUT52-0224
(Believing God)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zondagmorgen 24 februari 1952 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org